

Μανιφέστα της Μεξικάνικης Επανάστασης

☰ Κατηγορία: Παγκόσμια Αναρχική Ιστορία

Μανιφέστο προς το έθνος

(...) Η κυβέρνηση, από τον Porfirio Diaz ως τον -
Vivtoriano Huerta, δεν έκανε τίποτε άλλο από το
να κηρύσσει και να στηρίζει τον πόλεμο των
προνομιούχων και των καλοταϊσμένων ενάντια
στους καταπιεσμένους και τους εξαθλιωμένους,
να παραβιάζει τη λαϊκή κυριαρχία μετατρέποντας
την εξουσία σε προνόμιο.

Αγνοώντας τους νόμους της εξέλιξης, προσπαθώντας να εμποδίσει την πρόοδο των κοινωνιών και παραβιάζοντας τις πιο βασικές αρχές δικαίου, στερώντας τους ανθρώπους από τα πιο ιερά δικαιώματα που τους έδωσε η φύση. Ιδού η αιτία της στάσης μας, ιδού η εξήγηση του αινίγματος της ανυπότακτης εξέγερσής μας και εδώ τίθεται για μια ακόμα φορά το τεράστιο ζήτημα που απασχολεί όχι μόνο τους συμπολίτες μας αλλά και πολλούς ξένους. Ένα ζήτημα που για να λυθεί αρκεί και απαιτείται η ελεύθερη πρόοδος των κοινωνιών, ο σεβασμός στην επιθυμία του λαού, στα κοινά συμφέροντα και στα ανθρώπινα χαρακτηριστικά (...).

Οι καπιταλιστές, οι στρατιωτικοί και οι κυβερνήτες ζούσαν αμέριμνοι, χωρίς να απειλούνται ούτε τα προνόμια ούτε οι ιδιοκτησίες τους, σε βάρος ενός

Θυσιαζόμενου λαού, σκλάβου και αναλφάβητου, χωρίς παρελθόν και χωρίς μέλλον, καταδικασμένου να δουλεύει χωρίς ανάπαυση και να πεθαίνει από πείνα και εξάντληση.

Ανενόχλητοι, αφού ο λαός, έχοντας ξοδέψει όλη του την ενέργεια για την παραγωγή ανυπολόγιστου πλούτου, δεν μπορούσε ούτε τις ζωτικές του ανάγκες να αντιμετωπίσει, ούτε τις βασικές του επιθυμίες να ικανοποιήσει.

Το επαναστατικό κίνημα έχει φτάσει στο κορυφαίο του σημείο και η χώρα πρέπει να ξέρει την αλήθεια (...)

Είναι σίγοθρο πώς οι αφελείς πιστεύουν ότι η χώρα θα συμβιβαστεί (κατι που δεν συνέβη το 1910) με ένα εκλογικό θέατρο απ' όπου θα προκύψουν φαινομενικά νέοι και φαινομενικά άσπιλοι άνθρωποι που θα καταλάβουν τα έδρανα της βουλής και τον υψηλό θρόνο της προεδρίας. Όσοι σκέφτονται έτσι, ξεχνούν ότι η χώρα, μέσα από την κρίση των τελευταίων τεσσάρων χρόνων, έχει αποκομίσει αξέχαστα μαθήματα που δεν της επιτρέπουν να πλανηθεί, μια βαθιά

γνώση των δεινών της και των μεθόδων για να τα πολεμήσει (...).

Η χώρα θέλει να συντριψει μια για πάντα τη φεουδαρχία, αυτόν τον αναχρονισμό, θέλει να καταστρέψει με ένα χτύπημα τις σχέσεις αφέντη-δούλου και επιστάτη-υπηρέτη που είναι οι μόνες που επικρατούν στη μάζα των αγροτών, από το Tamaulipas μέχρι την Chiapas κι από τη Sonora ως το Yucatan (...).

Στρατιωτική κυβέρνηση πρώτα κι έπειτα κοινοβουλευτισμός, οικονομικές μεταρρυθμίσεις, ιδανική τιμιότητα στη διαχείριση των δημόσιων πόρων, σχολαστικός καταλογισμός ευθυνών, ελευθερία τύπου για ανθρώπους που δεν ξέρουν

Μανιφέστο προς τους εργάτες

Οι διεκδικήσεις σας είναι παρόμοιες με τις δικές μας (...). Η μόνο διαφορά είναι πως εσείς, έχοντας βασανιστεί λιγότερο από εμάς, θεωρείτε πως το ειρηνικό συνδικάτο είναι η αλάνθαστη μέθοδος που θα σας γλυτώσει από τα δεινά σας, ενώ εμείς, ούτε μπορούμε ούτε πρέπει να πιστεύουμε σε τίποτε άλλο εκτός από τα όπλα,

στην ανοιχτή εξέγερση ενάντια στους καταπατητές των δικαιωμάτων μας. γιατί όταν ο καταπιεσμένος δεν είναι κύριος ούτε του θρήνου του, όταν ακόμα κι αυτή η δίκαιη διαμαρτυρία ενάντια στους τυράννους του καταπνίγεται, για να ξανασηματισθεί αργότερα στα σωθικά του, τότε, δεν του απομένει άλλος τίμιος δρόμος, άλλη σωτήρια ενέργεια, από το να πάρει τα όπλα φωνάζοντας Νίκη ή θάνατος, καλύτερα ο θάνατος παρά μια ζωή σκλάβου.

Μετά από επτά χρόνια ακούραστου, τρομερού αγώνα, η αυγή του θριάμβου επιτέλους ξεπροβάλλει,. Ο Καρρανσισμός, η πιο προδοτική από τις απάτες που έστησε η αστική τάξη στη χώρα μας, αποκαλύφθηκε, και, έχοντας χάσει τους πραιτωριανούς του καταρρέει.

